

Per tot això, i a proposta del president de la Generalitat, el Consell acorda:

Manifestar a les Corts el seu criteri favorable a la presa en consideració de la proposició de llei de modificació de l'article 33 *bis* de la Llei 6/1999, de 19 d'abril, de la Generalitat, de policies locals i de coordinació de les policies locals de la Comunitat Valenciana».

PERQUÈ CONSTE I TINGA L'EFECTE CORRESPONENT,
EXPEDISC LA PRESENT CERTIFICACIÓ
A VALÈNCIA, EL 4 DE SETEMBRE DE 2015

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del 22 de setembre de 2015, ha acordat admetre a tràmit les proposicions de llei que tot seguit es relacionen:

– Proposició de llei de regulació dels procediments d'emergència ciutadana en l'administració de la Comunitat Valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Podem-Podem (RE número 2.324).

– Proposició de llei de la publicitat institucional per a l'interès ciutadà i la concepció col·lectiva de les infraestructures públiques, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 2.482).

– Proposició de llei d'incompatibilitats i conflictes d'interessos de persones amb càrrecs públics no electes, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 2.491).

D'acord amb els articles 125.2 i 95.1 del Reglament de les Corts Valencianes, s'ordena la publicació en el *Butlletí Oficial de les Corts* i la comunicació al Consell.

Palau de les Corts
València, 22 de setembre de 2015

El president
Enric Morera i Català

Proposició de llei de regulació dels procediments d'emergència ciutadana en l'administració de la Comunitat Valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Podem-Podem (RE número 2.324)

A LA MESA DE LES CORTS

Antonio Montiel Márquez, síndic del Grup Parlamentari Podem-Podem, de conformitat amb el que estableixen els articles 124 i 125 del Reglament de les Corts, presenta la Proposició de llei adjunta, de regulació dels procediments d'emergència ciutadana en l'administració de la Comunitat Valenciana.

Por todo ello, y a propuesta del presidente de la Generalitat, el Consell acuerda:

Manifestar a Les Corts su criterio favorable a la toma en consideración de la Proposición de ley de modificación del artículo 33 *bis* de la Ley 6/1999, de 19 de abril, de la Generalitat, de policías locales y de coordinación de las policías locales de la Comunitat Valenciana».

PARA QUE CONSTE Y SURTA SUS EFECTOS,
EXPIDO LA PRESENTE CERTIFICACIÓN
EN VALENCIA, A 4 DE SEPTIEMBRE DE 2015

PRESIDENCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión del 22 de septiembre de 2015, ha acordado admitir a trámite las proposiciones de ley que a continuación se relacionan:

– Proposición de ley de regulación de los procedimientos de emergencia ciutadana en la administración de la Comunitat Valenciana, presentada por el Grupo Parlamentario Podem-Podem (RE número 2.324).

– Proposición de ley de la publicidad institucional para el interés ciudadano y la concepción colectiva de las infraestructuras públicas, presentada por el Grupo Parlamentario Compromís (RE número 2.482).

– Proposición de ley de incompatibilidades y conflictos de intereses de personas con cargos públicos no electos, presentada por el Grupo Parlamentario Compromís (RE número 2.491).

De conformidad con los artículos 125.2 y 95.1 del Reglamento de las Corts Valencianes, se ordena la publicación en el *Butlletí Oficial de les Corts* y la comunicació al Consell.

Palau de les Corts
Valencia, 22 de septiembre de 2015

El presidente
Enric Morera i Català

Proposición de ley de regulación de los procedimientos de emergencia ciutadana en la administración de la Comunitat Valenciana, presentada por el Grupo Parlamentario Podem-Podem (RE número 2.324)

A LA MESA DE LES CORTS

Antonio Montiel Márquez, síndic del Grupo Parlamentario Podem-Podem, de conformidad con lo establecido en los artículos 124 y 125 del Reglamento de Les Corts, presenta la adjunta Proposición de ley de regulación de los procedimientos de emergencia ciutadana en la administración de la Comunitat Valenciana.

Segons el que hi ha disposat, acompanyem aquesta proposició de llei d'antecedents i d'un preàmbul perquè s'hi pugui pronunciar la cambra.

Palau de les Corts
València, 10 de setembre de 2015
Antonio Montiel Márquez

ANTECEDENTS

En el marc en què es configura l'ordenament jurídic espanyol, pel que fa al dret administratiu i, més concretament, al procediment administratiu, la norma bàsica en la matèria no és una altra que la Llei 30/1992, del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. És significativa l'exposició de motius pel que fa a les bases del procediment administratiu i les competències de les comunitats autònomes:

«L'article 149.1.18. de la Constitució distingeix entre les bases del règim jurídic de les administracions públiques, que hauran de garantir a l'administrat un tractament comú davant d'aquestes; el procediment administratiu comú, sense perjudici de les especialitats derivades de l'organització pròpia de les comunitats autònomes i el sistema de responsabilitat de totes les administracions públiques.

La delimitació del règim jurídic de les administracions públiques s'engloba en l'esquema "bases més desenvolupament" que permet a les comunitats autònomes dictar les pròpies normes sempre que s'ajusten a les bases estatals. No obstant això, respecte al procediment administratiu comú i al sistema de responsabilitat de les administracions públiques, encara que la formulació jurídica siga la manifestació expressa i la traducció pràctica per als ciutadans de l'aplicació regular del propi règim jurídic, la Constitució les contempla com una competència normativa plena i exclusiva de l'Estat».

L'esmentada llei arreplega aquesta concepció constitucional de distribució de competències, regula el procediment administratiu comú, d'aplicació general a totes les administracions públiques, i fixa les garanties mínimes de la ciutadania respecte a l'activitat administrativa. Aquesta regulació no esgota les competències estatals o autonòmiques d'establir procediments específics *ratione materiae* que hauran de respectar, en tot cas, aquestes garanties. La Constitució estableix també la competència de les comunitats autònomes per a establir les especialitats derivades de la seua organització; però, a més, com ha assenyalat la jurisprudència constitucional, no es pot dissociar la norma substantiva de la norma de procediment; per la qual cosa també ha de ser possible que les comunitats autònomes dicten les normes de procediment necessàries per a l'aplicació del seu dret substantiu, perquè el que reserva a l'Estat no és tot procediment, sinó només aquell que haja de ser comú i haja estat establert com a tal. La regulació dels procediments propis de les comunitats autònomes haurà de respectar sempre les regles del procediment que, per ser competència exclusiva de l'Estat, integra el concepte de procediment administratiu comú.

I pel que fa a la regulació que aquesta llei realitza de tots els aspectes bàsics del procediment de presa de decisions de qualsevol de les administracions públiques, destaca, per a l'aplicació al cas del procediment d'emergència ciutadana-

Según lo dispuesto, acompañamos dicha proposición de ley de antecedentes y de un preámbulo, a fin de que pueda pronunciarse la cámara.

Palau de les Corts
Valencia, 10 de septiembre de 2015
Antonio Montiel Márquez

ANTECEDENTES

En el marco en que se configura el ordenamiento jurídico español, en lo que se refiere al derecho administrativo y más concretamente al procedimiento administrativo, la norma básica en la materia no es otra que la Ley 30/1992, del régimen jurídico de las administraciones públicas y del procedimiento administrativo común. Es significativa su exposición de motivos en lo que afecta a las bases del procedimiento administrativo y las competencias de las comunidades autónomas:

«El artículo 149.1.18. de la Constitución distingue entre las bases del régimen jurídico de las administraciones públicas, que habrán de garantizar al administrado un tratamiento común ante ellas; el procedimiento administrativo común, sin perjuicio de las especialidades derivadas de la organización propia de las comunidades autónomas y el sistema de responsabilidad de todas las administraciones públicas.

La delimitación del régimen jurídico de las administraciones públicas se engloba en el esquema "bases más desarrollo" que permite a las comunidades autónomas dictar sus propias normas siempre que se ajusten a las bases estatales. Sin embargo, respecto al procedimiento administrativo común y al sistema de responsabilidad de las administraciones públicas, aunque su formulación jurídica sea la manifestación expresa y la traducción práctica para los ciudadanos de la aplicación regular del propio régimen jurídico, la Constitución las contempla como una competencia normativa plena y exclusiva del Estado».

La citada ley recoge esta concepción constitucional de distribución de competencias y regula el procedimiento administrativo común, de aplicación general a todas las administraciones públicas y fija las garantías mínimas de la ciudadanía respecto de la actividad administrativa. Esta regulación no agota las competencias estatales o autonómicas de establecer procedimientos específicos *ratione materiae* que deberán respetar, en todo caso, estas garantías. La Constitución establece también la competencia de las comunidades autónomas para establecer las especialidades derivadas de su organización propia, pero además, como ha señalado la jurisprudencia constitucional, no se puede disociar la norma sustantiva de la norma de procedimiento, por lo que también ha de ser posible que las comunidades autónomas dicten las normas de procedimiento necesarias para la aplicación de su derecho sustantivo, pues lo reservado al Estado no es todo procedimiento sino sólo aquél que deba ser común y haya sido establecido como tal. La regulación de los procedimientos propios de las comunidades autónomas habrá de respetar siempre las reglas del procedimiento que, por ser competencia exclusiva del Estado, integra el concepto de procedimiento administrativo común.

Y con respecto a la regulación que tal ley realiza de todos los aspectos básicos del procedimiento de toma de decisiones de cualquiera de las administraciones públicas, destaca, para su aplicación al caso del procedimiento de emergencia

na (PEC) que es planteja, l'article 50, referit a la tramitació d'urgència, el qual disposa:

«1. Quan raons d'interès públic ho aconsellen, es podrà acordar, d'ofici o a petició de l'interessat, l'aplicació al procediment de la tramitació d'urgència, per la qual es reduiran a la meitat els terminis establerts per al procediment ordinari, excepte els relatius a la presentació de sol·licituds i recursos.

2. No podrà interposar-se cap recurs contra l'acord que declare l'aplicació de la tramitació d'urgència al procediment.»

La motivació de venir aconsellat per raons d'interès públic per al cas del procediment d'emergència ciutadana (PEC) és evident i no necessita més desenvolupament que justificar la supervivència en condicions de dignitat de les persones més necessitades. No obstant això, pot portar-se a col·locació l'article 13 de la Constitució espanyola de 1812, que obria el capítol III dedicat al govern dient: «L'objecte del govern és la felicitat de la nació. Ja que el fi de tota societat política no és un altre que el benestar dels individus que la componen»; article que, lamentablement, no va ser incorporat a la constitució vigent.

L'article 49.1.1 de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana (EACV) estableix que són competències de la Generalitat «l'organització de les institucions d'autogovern, en el marc de l'Estatut mateix». El mateix article 49.1.3 disposa que són competències «normes processals i de procediment administratiu derivades de les particularitats del dret substantiu valencià o de les especialitats de l'organització de la Generalitat».

D'altra banda, l'article 9 EACV en l'apartat primer dictamina que «sense perjudici del que disposa la legislació bàsica de l'Estat, una llei de les Corts regularà el dret a una bona administració»; i el segon apartat indica que «tots els ciutadans tenen dret al fet que les administracions públiques de la Generalitat tracten els seus assumptes de forma equitativa i imparcial i en un termini raonable i a gaudir de serveis públics de qualitat». Finalment, segons l'article 50 de l'EACV, «En el marc de la legislació bàsica de l'Estat i, si escau, en els termes que aquesta establezca, correspon a la Generalitat el desenvolupament legislatiu i l'execució del règim jurídic i sistema de responsabilitat de l'administració de la Generalitat».

Per tant, aquesta llei es dicta d'acord amb la competència a la Comunitat Valenciana en matèria de procediment administratiu (article 49.1.3 EACV), com també amb els títols competencials establerts en l'article 49.1 de l'EACV, referits a les matèries substantives el procediment de les quals es veu afectat, com ho són, entre altres, les següents: ordenació del territori i del litoral, urbanisme i habitatge (9.ª), serveis socials (24.ª), joventut (25.ª), promoció de la dona (26.ª), institucions públiques, de protecció i ajuda de menors, joves, emigrants, tercera edat, persones amb discapacitat i altres grups o sectors necessitats de protecció especial, inclosa la creació de centres de protecció, reinserció i rehabilitació (27.ª).

D'altra banda, segons l'article 10 EACV, la Generalitat defensarà els drets socials dels valencians i les valencianes, ja que constitueixen fonament cívic del progrés econòmic, cultural i tecnològic de la Comunitat Valenciana.

El mateix article 10.3 EACV disposa que l'actuació de la Generalitat se centrarà de forma prioritària «en els àmbits següents: defensa integral de la família, els drets de les situacions d'unió legalitzades, la protecció específica i tutela social del menor, la no-discriminació i els drets de les persones amb discapacitat i les seues famílies a la igualtat d'oportunitats, a

ciutadana (PEC) que se planteja, el artículo 50, referido a la tramitación de urgencia, que dispone:

«1. Cuando razones de interés público lo aconsejen, se podrá acordar, de oficio o a petición del interesado, la aplicación al procedimiento de la tramitación de urgencia, por la cual se reducirán a la mitad los plazos establecidos para el procedimiento ordinario, salvo los relativos a la presentación de solicitudes y recursos.

2. No cabrá recurso alguno contra el acuerdo que declare la aplicación de la tramitación de urgencia al procedimiento.»

La motivación de venir aconsejado por razones de interés público para el caso del procedimiento de emergencia ciudadana (PEC) es evidente y no necesita más desarrollo que el justificar la supervivencia en condiciones de dignidad de las personas más necesitadas. No obstante, puede traerse a colación el artículo 13 de la Constitución española de 1812, que abría el capítulo III dedicado al gobierno diciendo: «El objeto del gobierno es la felicidad de la nación. Puesto que el fin de toda sociedad política no es otro que el bienestar de los individuos que la componen»; artículo que, lamentablemente, no fue incorporado a la constitución vigente.

El artículo 49.1.1 del Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana (EACV) establece que son competencias de la Generalitat «la organización de sus instituciones de autogobierno, en el marco del propio Estatuto». El mismo artículo 49.1.3 dispone que son competencias «normas procesales y de procedimiento administrativo derivadas de las particularidades del derecho sustantivo valenciano o de las especialidades de la organización de la Generalitat».

De otro lado, el artículo 9 EACV en su apartado primero dictamina que «sin perjuicio de lo que dispone la legislación básica del Estado, una ley de las Corts regulará el derecho a una buena administración»; y el segundo apartado indica que «todos los ciudadanos tienen derecho a que las administraciones públicas de la Generalitat traten sus asuntos de forma equitativa e imparcial y en un término razonable y a disfrutar de servicios públicos de calidad». Finalmente, según el artículo 50 del EACV, «En el marco de la legislación básica del Estado y, si es el caso, en los términos que la misma establezca, corresponde a la Generalitat el desarrollo legislativo y la ejecución del régimen jurídico y sistema de responsabilidad de la administración de la Generalitat».

Por tanto, la presente ley se dicta en base a la competencia en la Comunitat Valenciana en materia de procedimiento administrativo (artículo 49.1.3 EACV), así como en los títulos competenciales establecidos en el artículo 49.1 de la EACV, referidos a las materias sustantivas cuyo procedimiento se ve afectado, como son entre otras, las siguientes: ordenación del territorio y del litoral, urbanismo y vivienda (9.ª), servicios sociales (24.ª), juventud (25.ª), promoción de la mujer (26.ª), instituciones públicas de protección y ayuda de menores, jóvenes, emigrantes, tercera edad, personas con discapacidad y otros grupos o sectores necesitados de protección especial, incluida la creación de centros de protección, reinserción y rehabilitación (27.ª).

Por otra parte, según el artículo 10 EACV, la Generalitat defenderá los derechos sociales de los valencianos y valencianas, puesto que constituyen fundamento cívico del progreso económico, cultural y tecnológico de la Comunitat Valenciana.

El propio artículo 10.3 EACV dispone que la actuación de la Generalitat se centrará de forma prioritaria «en los siguientes ámbitos: defensa integral de la familia; los derechos de las situaciones de unión legalizadas; protección específica y tutela social del menor; la no discriminación y derechos de las personas con discapacidad y sus familias a la igualdad de

la integració i a l'accessibilitat universal en qualsevol àmbit de la vida pública, social, educativa o econòmica, l'articulació de polítiques que garantescen la participació de la joventut en el desenvolupament polític, social, econòmic i cultural, la participació i la protecció de les persones majors i dels dependents, l'assistència social a les persones que pateixen marginació, pobresa o exclusió i discriminació social, la igualtat de drets d'homes i dones en tots els àmbits, en particular en matèria, d'ocupació i treball, la protecció social contra la violència, especialment de la violència de gènere i actes terroristes, els drets i l'atenció social dels immigrants amb residència a la Comunitat Valenciana».

Finalment, la Generalitat, dins de les seues competències i mitjançant l'organització jurídica, «promourà les condicions necessàries perquè els drets socials dels ciutadans valencians i dels grups i col·lectius en què s'integren siguem objecte d'una aplicació real i efectiva» (article 10.4 EACV).

A més, amb independència d'açò i en virtut de l'article 50 de la Llei 30/1992 estatal, es declaren d'interès públic tots els procediments administratius de la Comunitat Valenciana que siguem declarats de tramitació d'emergència ciutadana mitjançant aquesta llei o siguem declarats en un futur d'acord amb el que aquesta disposa, a l'efecte de reducció dels terminis prevists en l'article esmentat. La declaració d'interès públic està fonamentada en què afecten el reconeixement de drets i prestació de serveis públics essencials, mínims i de caràcter vital per als ciutadans a qui els afecten.

Així mateix, s'estableixen aquests procediments administratius com a preferents quant a la tramitació i la dotació de recursos humans i materials per a la consecució dels seus objectius.

Pel que fa al caràcter d'urgent del procediment administratiu, està clar que el que caracteritza la urgència és la insuficiència del dret normal, pel temps, per a aconseguir la finalitat pretesa. La idea d'eficàcia té la consideració de principi constitucional (art. 103.1 CE). L'eficàcia exigeix que la funció administrativa es desenvolupe amb rapidesa i amb celeritat. La Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, al·ludeix en diversos preceptes a la idea de celeritat (article 75), a la d'eficàcia (articles 3.1 i 4.1.d) i també a la d'eficiència (3.2). Ara bé, de vegades, no hi ha prou amb què l'administració actue amb rapidesa, cal que actue amb urgència, que en cap moment no disminueix les garanties per al particular, sinó que s'estableix en favor del particular. Això suposa l'abandó dels mitjans o procediments normals i la recurrència a mitjans o vies excepcionals. En virtut d'allò que s'hi ha exposat, es justifica l'aplicació del que preveu l'article 50 de la Llei 30/1992 i declarar la tramitació d'urgència dels procediments declarats d'emergència ciutadana.

Per tant, s'estima que la Comunitat Valenciana ostenta les competències suficients en matèria de procediment administratiu per a dictar una norma amb rang de llei que establezca la qualificació com a procediments d'emergència ciutadana aquells procediments administratius que es relacionen en l'annex adjunt a aquesta llei, com també aquells que es puguen declarar en un futur per acord del Consell per raons d'interès públic en els termes que preveu aquesta llei i puguen beneficiar-se de les mesures que estableix.

oportunidades, a la integración y a la accesibilidad universal en cualquier ámbito de la vida pública, social, educativa o económica; la articulación de políticas que garanticen la participación de la juventud en el desarrollo político, social, económico y cultural; participación y protección de las personas mayores y de los dependientes; asistencia social a las personas que sufran marginación, pobreza o exclusión y discriminación social; igualdad de derechos de hombres y mujeres en todos los ámbitos, en particular en materia de empleo y trabajo; protección social contra la violencia, especialmente de la violencia de género y actos terroristas; derechos y atención social de los inmigrantes con residencia en la Comunitat Valenciana».

Finalmente, la Generalitat dentro de sus competencias y mediante su organización jurídica, «promoverá las condiciones necesarias para que los derechos sociales de los ciudadanos valencianos y de los grupos y colectivos en que se integren sean objeto de una aplicación real y efectiva» (artículo 10.4 EACV).

Además, con independencia de lo anterior y en virtud del artículo 50 de la Ley 30/1992 estatal, se declaran de interés público todos los procedimientos administrativos de la Comunitat Valenciana que sean declarados de tramitación de emergencia ciutadana mediante la presente ley o sean declarados en un futuro de acuerdo con lo dispuesto en la misma, a efectos de reducción de los plazos previstos en el citado artículo. La declaración de interés público está fundamentada en que afectan al reconocimiento de derechos y prestación de servicios públicos esenciales, mínimos y de carácter vital para los ciudadanos a los que les afectan.

Asimismo, se establecen estos procedimientos administrativos como preferentes en cuanto a su tramitación y dotación de recursos humanos y materiales para la consecució de sus objetivos.

En lo que respecta al carácter de urgente del procedimiento administrativo, está claro que lo que caracteriza la urgencia es la insuficiencia del derecho normal, por razón del tiempo, para alcanzar la finalidad pretendida. La idea de eficacia tiene la consideración de principio constitucional (art. 103.1 CE). La eficacia exige que la función administrativa se desenvuelva con rapidez y con celeridad. La Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de régimen jurídico de las administraciones públicas y del procedimiento administrativo común, alude en diversos preceptos a la idea de celeridad (artículo 75), a la de eficacia (artículos 3.1 y 4.1.d) y también a la de eficiencia (3.2). Ahora bien, en ocasiones, no basta con que la administración actúe con rapidez, es necesario que actúe con urgencia, que en ningún momento disminuye las garantías para el particular, sino que se establece en favor del particular. Ello supone el abandono de los medios o procedimientos normales y la recurrència a medios o cauces excepcionales. En virtud de lo expuesto, se justifica la aplicación de lo previsto en el artículo 50 de la Ley 30/1992 y declarar la tramitació de urgencia de los procedimientos declarados de emergencia ciutadana.

Por tanto, se estima que la Comunitat Valenciana ostenta las competencias suficientes en materia de procedimiento administrativo como para dictar una norma con rango de ley que establezca la calificación como procedimientos de emergencia ciutadana aquellos procedimientos administrativos que se relacionan en el anexo adjunto a esta ley, así como aquellos que se puedan declarar en un futuro por acuerdo del Consell por razones de interés público en los términos previstos en la presente ley y puedan beneficiarse de las medidas establecidas en la misma.

**PROPOSICIÓ DE LLEI
DE REGULACIÓ DELS PROCEDIMENTS
D'EMERGÈNCIA CIUTADANA
EN L'ADMINISTRACIÓ
DE LA COMUNITAT VALENCIANA**

PREÀMBUL

I

La greu crisi que pateix el nostre país, i la nostra comunitat autònoma en particular, ha ocasionat i continua provocant situacions personals que afecten els drets més bàsics i vitals dels ciutadans. Estem fent referència a situacions de necessitat manifesta que afecten drets bàsics com la vida, la integritat física i moral, l'habitatge, un treball digne, la protecció de la salut, l'assistència i les prestacions socials suficients davant de situacions de necessitat. Totes elles estan recollides en la nostra Constitució de 1978 i gaudeixen de protecció especial.

D'altra banda, s'adverteix una feminització de la pobresa reflectida en tot l'Estat espanyol, com així indica el VII Informe sobre exclusió i desenvolupament social a Espanya de 2014 de FOESSA, el qual, a partir de l'anàlisi de les dades extretes de l'Enquesta de pressuposts familiars, del Panell de llars de la Unió Europea i de l'Enquesta de condicions de vida, reflecteix un canvi a la baixa en la incidència relativa de la pobresa en les dones des de 1990 a 2000 per a posteriorment mostrar-ne un augment des de 2000 a 2012 i, a més, ser aquesta incidència major en les dones que en els homes.

De la mateixa manera, segons l'Enquesta de condicions de vida, en els resultats per a la Comunitat Valenciana de 2014 el percentatge de població per sota del llindar de risc de pobresa situat en un 20,5 % augmenta en el cas de les dones fins a un 21,6 % davant del 19,4 % dels homes. Al mateix temps, la renda mitjana per a les dones és d'un 3,5 % menor que la dels homes i aquestes són les que, a més, figuren registrades en un nombre major que ells en les oficines d'ocupació de la Comunitat Valenciana.

En el mateix sentit es pronuncien informes com el IX Informe de la Casa Caritat sobre la pobresa a València de 2014, el qual alerta de la cronificació de la precarietat i indica que l'agreuament de la pobresa coincideix amb la seua feminització; de tal forma que entre 2010 i 2014 el nombre de dones ateses s'ha duplicat i ha coincidit l'augment de la pobresa amb l'augment de la presència de les dones en els menjadors socials.

En les últimes dècades hem assistit a profundes transformacions en les relacions entre governs i governats, en un procés de substitució accelerada del model de benestar social per un nou model que incrementa la desigualtat, retalla i precaritza els drets i espenta cada vegada més persones als marges del sistema. En el camí queden desmantellades i privatitzades les xarxes públiques de protecció social. La desigualtat està sent la tònica habitual en el marc d'aquest nou model social, que s'està consolidant amb mesures en nom de la recuperació econòmica, ja que el major cost dels ajustos recau en les famílies amb menys recursos.

Segons adverteix també l'informe FOESSA 2014, la Comunitat Valenciana és un dels territoris on més ha augmentat la pobresa des de 1980. Curiosament, és una «de les regions que van tindre taxes rellevants de creixement econòmic en el període expansiu». A més, aquest informe coincideix amb les dades oficials de l'Enquesta de condicions de vida (ECV) de la

**PROPOSICIÓN DE LEY
DE REGULACIÓN DE LOS PROCEDIMIENTOS
DE EMERGENCIA CIUDADANA
EN LA ADMINISTRACIÓN
DE LA COMUNITAT VALENCIANA**

PREÁMBULO

I

La grave crisis que viene padeciendo nuestro país, y nuestra comunidad autónoma en particular, ha ocasionado y sigue provocando situaciones personales que afectan a los derechos más básicos y vitales de los ciudadanos. Estamos haciendo referencia a situaciones de necesidad manifiesta que afectan a derechos básicos como a la vida, a la integridad física y moral, a la vivienda, a un trabajo digno, a la protección de la salud, a la asistencia y a las prestaciones sociales suficientes ante situaciones de necesidad. Todas ellas están recogidas en nuestra Constitución de 1978, gozando de especial protección.

Por otra parte, se advierte una feminización de la pobreza reflejada en todo el Estado español, como así indica el VII Informe sobre exclusión y desarrollo social en España de 2014 de FOESSA, el cual, a partir del análisis de los datos extraídos de la Encuesta de presupuestos familiares, del Panel de hogares de la Unión Europea y de la Encuesta de condiciones de vida, refleja un cambio a la baja en la incidencia relativa de la pobreza en las mujeres desde 1990 a 2000 para posteriormente mostrar un aumento de la misma desde 2000 a 2012, siendo, además, esa incidencia mayor en las mujeres que en los hombres.

De igual manera, según la Encuesta de condiciones de vida en los resultados para la Comunitat Valenciana de 2014, el porcentaje de población por debajo del umbral de riesgo de pobreza situado en un 20,5 % aumenta en el caso de las mujeres hasta un 21,6 % frente al 19,4 % de los hombres. Al mismo tiempo, la renta media para las mujeres es de un 3,5 % menor que la de los hombres, siendo éstas quienes, además, figuran en mayor número registradas en las oficinas de empleo de la Comunitat Valenciana respecto a ellos.

En el mismo sentido se pronuncian informes como el IX Informe de la Casa Caridad sobre la pobreza en Valencia de 2014, el cual alerta de la cronificación de la precariedad, indicando que el agravamiento de la pobreza coincide con la feminización de la misma, de tal forma que entre 2010 y 2014 el número de mujeres atendidas se ha duplicado, coincidiendo el aumento de la pobreza con el aumento de la presencia de las mujeres en los comedores sociales.

En las últimas décadas hemos asistido a profundas transformaciones en las relaciones entre gobiernos y gobernados, en un proceso de sustitución acelerada del modelo de bienestar social por un nuevo modelo que incrementa la desigualdad, recorta y precariza los derechos y empuja a cada vez más personas a los márgenes del sistema, quedando en el camino desmanteladas y privatizadas las redes públicas de protección social. La desigualdad está siendo la tónica habitual en el marco de este nuevo modelo social, que se está consolidando con medidas en nombre de la recuperación económica, ya que el mayor coste de los ajustes recae en las familias con menos recursos.

Según advierte también el informe FOESSA 2014, la Comunitat Valenciana es uno de los territorios donde más ha aumentado la pobreza desde 1980, siendo curiosamente una «de las regiones que tuvieron tasas relevantes de crecimiento económico en el periodo expansivo». Además, este informe coincide con los datos oficiales de la Encuesta de condiciones

Generalitat Valenciana en assenyalar que entorn d'un 20 % de la població resident al nostre territori està per sota del llindar de risc de pobresa, segons la distribució de renda en 2014. En aquest context, les llars que afirmen no tenir capacitat per a afrontar despeses imprevistes en 2014, segons dades d'ECV, se situen en un 47,9 %, un 6,3 % més que l'any anterior. En termes relatius respecte a la mitjana estatal, la renda de les llars valencianes va passar d'un 90,59 % en 2008 a un 87,20 % en 2011, per la qual cosa es conclou que les famílies valencianes han patit de manera especialment intensa els efectes de la crisi.

En xifres absolutes, l'espai social de les persones excloses en situació de pobresa suma ja a més de 277.000 llars –el 14,6 % davant del 10,0 % estatal– i això suposa més d'un milió de persones. En termes de pobresa integrada, sectors integrats socialment però amb ingressos insuficients sumen unes altres 215.000 llars i 592.000 persones més. Sumats aquests dos sectors, un 25,9 % de les famílies valencianes viuen per sota del llindar de la pobresa, davant del 19,4 % de mitjana estatal.

Quant a la població jove, una de cada dues persones en aquest segment no pot afrontar despeses imprevistes i els impagaments en les factures dels serveis bàsics tripliquen els de la mitjana. En aquest rang d'edat la taxa de privació en aquests i altres béns triplica la mitjana espanyola. També la pobresa infantil supera en 3 punts a la mitjana espanyola i se situa en un 24 %.

Les dades relatives a la pobresa energètica revelen novament xifres alarmants. Un 18,8 % de les persones valencianes confessen no poder mantenir l'habitatge amb una temperatura adequada i aquests percentatges s'incrementen en l'interval de 0 a 15 anys un 20,9 %.

En termes d'ocupació, durant tot el període analitzat per l'informe FOESSA, que comprèn de 2007 a 2013, la taxa de desocupació de la Comunitat Valenciana és superior a la d'Espanya. Si en 2007 ens trobàvem amb un 8,7 % de persones en desocupació davant del 8,2 % estatal, en 2013 aconseguim un percentatge del 28,1 %, dos punts per damunt de l'indicador per al conjunt de l'Estat. La desocupació juvenil ha de suportar novament xifres més alarmants que la mitjana, passa del 19,1 % de la població jove en 2007 a un 55,5 % l'any 2013, constitueix un drama per a tota una generació que s'està veient obligada a emigrar i mantindrà per anys la incertesa de no poder gaudir d'una pensió digna en el futur, ja que no hi ha la perspectiva de poder cotitzar els anys suficients a mitjà termini.

Els poders públics han de promoure la reversió d'aquest model de regulació social vigent que està basat en la desigualtat i han de procurar la implantació d'un nou model basat en la protecció i l'ampliació dels drets socials de la ciutadania valenciana. Al seu torn, s'han d'invertir recursos i esforços sincers en la promoció d'una nova generació de drets basats en la solidaritat, en un trànsit a la igualtat entre les persones. Per a això, han d'augmentar la inversió social en polítiques de protecció a les famílies, amb especial atenció a la infantesa, i desenvolupar una estratègia integral de lluita contra la pobresa que estiga basada en l'accés a recursos adequats i a serveis assequibles i de qualitat. Entre altres mesures, és essencial donar suport a les famílies en l'atenció i l'atenció dels fills i filles i, en especial, a les més vulnerables, com és el cas de les famílies monoparentals femenines. A més, cal tenir en compte que l'educació té una força extraordinària per a compensar la pobresa i la desigualtat.

de vida (ECV) de la Generalitat Valenciana en señalar que en torno a un 20 % de la población residente en nuestro territorio está por debajo del umbral de riesgo de pobreza, según su distribución de renta en 2014. En este contexto, los hogares que afirman no tener capacidad para afrontar gastos imprevistos en 2014, según datos de ECV, se sitúan en un 47,9 %, un 6,3 % más que el año anterior. En términos relativos respecto a la media estatal, la renta de los hogares valencianos pasó de un 90,59 % en 2008 a un 87,20 % en 2011, por lo que se concluye que las familias valencianas han sufrido de manera especialmente intensa los efectos de la crisis.

En cifras absolutas, el espacio social de las personas excluidas en situación de pobreza suma ya a más de 277.000 hogares –el 14,6 % frente al 10,0 % estatal– y ello supone más de un millón de personas. En términos de pobreza integrada, sectores integrados socialmente pero con ingresos insuficientes, sumamos otros 215.000 hogares y 592.000 personas más. Sumados estos dos sectores, un 25,9 % de las familias valencianas viven por debajo del umbral de la pobreza, frente al 19,4 % de media estatal.

En cuanto a la población joven, una de cada dos personas en ese segmento no puede afrontar gastos imprevistos y los impagos en las facturas de los servicios básicos triplican los de la media. En este rango de edad la tasa de privación en estos y otros bienes triplica la media española. También la pobreza infantil supera en 3 puntos a la media española, situándose en un 24 %.

Los datos relativos a la pobreza energética revelan de nuevo cifras alarmantes. Un 18,8 % de las personas valencianas confiesan no poder mantener la vivienda con una temperatura adecuada y estos porcentajes se incrementan en el intervalo de 0 a 15 años un 20,9 %.

En términos de empleo, durante todo el periodo analizado por el informe FOESSA, que abarca de 2007 a 2013, la tasa de paro de la Comunitat Valenciana es superior a la de España. Si en 2007 nos encontrábamos con un 8,7 % de personas en paro frente al 8,2 % estatal, en 2013 alcanzamos un porcentaje del 28,1 %, dos puntos por encima del indicador para el conjunto del Estado. El desempleo juvenil ha de soportar de nuevo cifras más alarmantes que la media, pasando del 19,1 % de la población joven en 2007 a un 55,5 % en el año 2013, constituyendo un drama para toda una generación que se está viendo obligada a emigrar y mantendrá por años la incertidumbre de no poder disfrutar de una pensión digna en el futuro, ya que no existe la perspectiva de poder cotizar los años suficientes en el medio plazo.

Los poderes públicos deben promover la reversión de este modelo de regulación social vigente que está basado en la desigualdad y deben procurar la implantación de un nuevo modelo basado en la protección y ampliación de los derechos sociales de la ciudadanía valenciana. A su vez, se tienen que invertir recursos y esfuerzos sinceros en la promoción de una nueva generación de derechos basados en la solidaridad, en un tránsito a la igualdad entre las personas. Para ello, deben aumentar la inversión social en políticas de protección a las familias, con especial atención a la infancia, y desarrollar una estrategia integral de lucha contra la pobreza que esté basada en el acceso a recursos adecuados y a servicios assequibles y de calidad. Entre otras medidas, es esencial apoyar a las familias en el cuidado y la atención de sus hijos e hijas, y, en especial, a las más vulnerables, como es el caso de las familias monoparentales femeninas. Además, se deberá tener en cuenta que la educación tiene una fuerza extraordinaria para compensar la pobreza y la desigualdad.

II

La Constitució espanyola, d'acord amb els principis rectors de la política social i econòmica, atribueix als poders públics l'obligació de fomentar mesures d'ocupació i d'establir prestacions econòmiques que minoren els efectes de l'exclusió en les persones més desfavorides i promou les condicions perquè la igualtat en totes les seues esferes es faça real i efectiva. D'altra banda, l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana estableix en el títol II un ampli elenc de drets socials dels valencians i les valencianes i insta específicament en l'article 15 a combatre la pobresa i facilitar la inserció social.

Quant a l'àmbit europeu, l'article 34 de la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea reconeix el dret a un suport social per a combatre l'exclusió social i la pobresa, a fi de garantir una existència digna; l'article 137 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea, segons la redacció que li dóna el Tractat de Niça, configura expressament la lluita contra l'exclusió social com un dels àmbits d'actuació de la Comunitat Europea; la Recomanació 92/441/CEE, adoptada en el Consell Europeu de Lisboa al juny de 1992, invita als estats membres a reconèixer a la persona un dret fonamental a obtenir recursos i prestacions suficientment garantits, en el marc d'un dispositiu global i coherent de lluita contra la marginació social i, en conseqüència, a adoptar un sistema de protecció social i en el mateix sentit han caminat les directrius de la Unió Europea en matèria d'inclusió social.

Així mateix, països del nostre entorn han anat reconeixent la figura del mínim vital. La primera concreció jurisprudencial d'aquest dret es produeix en la jurisprudència del Tribunal Constitucional Federal alemany. El dret fonamental al mínim vital ha estat reconegut des de 1992 en forma estesa i reiterada per la jurisprudència constitucional de la cort alemanya com un dret que es deriva dels principis de l'estat social i democràtic de dret, dignitat humana i solidaritat, en concordança amb els drets fonamentals a la vida, a la integritat personal i a la igualtat en la modalitat de decisions de protecció especial a persones en situació de necessitat manifesta, atès el caràcter de drets directament i immediatament aplicables dels drets esmentats. L'objecte del dret fonamental al mínim vital comprèn totes les mesures positives o negatives constitucionalment ordenades a fi d'evitar que la persona es veja reduïda en el seu valor intrínsec com a ser humà pel fet que no compta amb les condicions materials que li permeten portar una existència digna. I encara que no es troba recollit entre els drets fonamentals de la Constitució espanyola com a tal, sí que és cert que figura el reconeixement del dret a la vida i a la integritat física i moral en l'article 15.

Els poders públics, per tant, han d'augmentar la inversió social en polítiques de protecció social i desenvolupar una estratègia integral de lluita contra la pobresa.

És evident que la crisi econòmica, els seus efectes i les mesures per a sortir-ne, basades en l'austeritat, que s'han mostrat fracassades, s'han encruel·lit especialment en els serveis socials i la protecció social; la qual cosa ha empitjorat la situació econòmica i social de moltes famílies i individus i que, si no es posen en marxa prompte mesures i solucions que milloren les condicions de vida d'aquestes persones, es corre el risc que la pobresa i la desigualtat continuen creixent a la Comunitat Valenciana.

II

La Constitución española, de acuerdo a los principios retores de la política social y económica, atribuye a los poderes públicos la obligación de fomentar medidas de empleo y de establecer prestaciones económicas que aminoren los efectos de la exclusión en las personas más desfavorecidas, promoviendo las condiciones para que la igualdad en todas sus esferas se haga real y efectiva. Por otra parte, el Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana establece en su título II un amplio elenco de derechos sociales de los valencianos y valencianas, instando específicamente en su artículo 15 a combatir la pobreza y facilitar la inserción social.

En cuanto al ámbito europeo, el artículo 34 de la Carta de los derechos fundamentales de la Unión Europea reconoce el derecho a un apoyo social para combatir la exclusión social y la pobreza, con el fin de garantizar una existencia digna; el artículo 137 del Tratado constitutivo de la Comunidad Europea, según la redacción dada al mismo por el Tratado de Niza, configura expresamente la lucha contra la exclusión social como uno de los ámbitos de actuación de la Comunidad Europea; la Recomendación 92/441/CEE, adoptada en el Consejo Europeo de Lisboa en junio de 1992, invita a los estados miembros a reconocer a la persona un derecho fundamental a obtener recursos y prestaciones suficientemente garantizados, en el marco de un dispositivo global y coherente de lucha contra la marginación social y, en consecuencia, a adoptar un sistema de protección social y en el mismo sentido han caminado las directrices de la Unión Europea en materia de inclusión social.

Asimismo, países de nuestro entorno han ido reconociendo la figura del mínimo vital, cuya primera concreción jurisprudencial de este derecho se produce en la jurisprudencia del Tribunal Constitucional Federal alemán. El derecho fundamental al mínimo vital ha sido reconocido desde 1992 en forma extendida y reiterada por la jurisprudencia constitucional de la corte alemana como un derecho que se deriva de los principios del estado social y democrático de derecho, dignidad humana y solidaridad, en concordancia con los derechos fundamentales a la vida, a la integridad personal y a la igualdad en la modalidad de decisiones de protección especial a personas en situación de necesidad manifesta, dado el carácter de derechos directa e inmediatamente aplicables de los citados derechos. El objeto del derecho fundamental al mínimo vital abarca todas las medidas positivas o negativas constitucionalmente ordenadas con el fin de evitar que la persona se vea reducida en su valor intrínseco como ser humano debido a que no cuenta con las condiciones materiales que le permitan llevar una existencia digna. Y aunque no se encuentra recogido entre los derechos fundamentales de la Constitución española en cuanto tal, sí es cierto que figura el reconocimiento del derecho a la vida y a la integridad física y moral en su artículo 15.

Los poderes públicos, por tanto, deben aumentar la inversión social en políticas de protección social y desarrollar una estrategia integral de lucha contra la pobreza.

Es evidente que la crisis económica, sus efectos y las medidas para salir de ella, basadas en la austeridad, que se han mostrado como fracasadas, se han cebado especialmente en los servicios sociales y la protección social; lo que ha empeorado la situación económica y social de muchas familias e individuos y que, si no se ponen en marcha pronto medidas y soluciones que mejoren las condiciones de vida de estas personas, se corre el riesgo de que la pobreza y la desigualdad sigan creciendo en la Comunitat Valenciana.

III

Així mateix, la nostra Constitució no sols garanteix un estat de dret i democràtic, sinó també un estat social, contingut en l'article 9.2, el qual estableix que correspon als poders públics promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en què s'integra siguen reals i efectives; remoure els obstacles que n'impedesquen o en dificulten la plenitud i facilitar la participació de tota la ciutadania en la vida política, econòmica, cultural i social. La Constitució obliga tots els poders públics, entre ells, l'administració, a ser capaç d'assegurar un mínim de condicions vitals per a tota la ciutadania i superar, d'aquesta manera, la visió anacrònica i individualista de l'estat de dret liberal. En definitiva, es tracta d'assegurar que les llibertats de l'individu i dels grups en què s'integra siguen reals i efectives, i no merament formals, que assegurin unes condicions de vida mínimament acceptables per a tothom.

Al mateix temps, reconeix un conjunt d'administracions públiques diferents de la de l'Estat com ho són les autonòmiques i la local, que contribueixen a acostar els centres de decisió als ciutadans i les ciutadanes. Sotmet aquest conjunt d'administracions públiques a una sèrie de principis, entre els quals destaquen el de legalitat i el de participació. La participació de la ciutadania en el camp de l'administració no sols la democratitza, sinó que la converteix en el vehicle indispensable per a aconseguir complir com cal el nou estat social i de dret propugnat per la Constitució.

En aquest sentit, l'administració pública de la Comunitat Valenciana està al servei de la ciutadania en la tasca de satisfer les necessitats generals i, en el moment actual d'una profunda crisi econòmica i social, hi ha ciutadans i ciutadanes que no poden fer front a necessitats vitals bàsiques i essencials de la vida. L'administració no sols ha de procurar-los prestacions socials que pal·lien aquestes circumstàncies, sinó també agilitzar els procediments administratius dirigits a reconèixer-les. Per això, una vegada es produeix el reconeixement d'un procediment administratiu d'emergència ciutadana, per afectar els serveis públics essencials per als ciutadans i les ciutadanes en referir-se a prestacions vitals per a les persones, hauran d'estar subjectes en la tramitació a les especificitats següents: d'urgència en el còmput de terminis, tindran prioritat en matèria pressupostària i de pagament per la Tresoreria General de la Comunitat Valenciana, gaudiran de prioritat quant a la dotació de recursos humans i materials els departaments encarregats de tramitar-los i se sotmetran a la màxima col·laboració entre administracions públiques implicades en la tramitació dels procediments administratius esmentats.

Article 1*Objecte*

Aquesta llei té per objecte definir el concepte de procediment d'emergència ciutadana i establir un conjunt de mesures de caràcter urgent i extraordinari eficaces destinades a:

a) Pal·liar els efectes de les polítiques d'estabilitat pressupostària i contenció de la despesa i donar cobertura a necessitats creixents de caràcter social en segments de població especialment vulnerables.

b) Generar mecanismes eficaces i avaluables que permeten agilitzar la tramitació dels procediments administratius que es defineixen d'emergència ciutadana en els termes de l'article 2 d'aquesta llei.

III

Así mismo, nuestra Constitución no solo garantiza un estado de derecho y democrático, sino también un estado social, contenido en el artículo 9.2, el cual establece que corresponde a los poderes públicos promover las condiciones para que la libertad y la igualdad del individuo y de los grupos en que se integra sean reales y efectivas; remover los obstáculos que impidan o dificulten su plenitud y facilitar la participación de toda la ciudadanía en la vida política, económica, cultural y social. La Constitución obliga a todos los poderes públicos, entre ellos, la administración, a ser capaz de asegurar un mínimo de condiciones vitales para toda la ciudadanía y superar de este modo la visión anacrónica e individualista del estado de derecho liberal. En definitiva, se trata de asegurar que las libertades del individuo y de los grupos en que se integra sean reales y efectivas, y no meramente formales, que aseguren unas condiciones de vida mínimamente aceptables para todo el mundo.

Al mismo tiempo, reconoce un conjunto de administraciones públicas distintas de la del Estado como son las autonómicas y la local, que contribuyen a acercar los centros de decisión a los ciudadanos y ciudadanas. A ese conjunto de administraciones públicas las somete a una serie de principios, entre los que destacan el de legalidad y el de participación. La participación de la ciudadanía en el campo de la administración no solo democratiza a la misma, sino que la convierte en el vehículo indispensable para conseguir dar cumplimiento cabal al nuevo estado social y de derecho propugnado por la Constitución.

En ese sentido, la administración pública de la Comunitat Valenciana está al servicio de la ciudadanía en su tarea de satisfacer las necesidades generales y, en el momento actual de una profunda crisis económica y social, existen ciudadanos y ciudadanas que no pueden hacer frente a necesidades vitales básicas y esenciales de la vida y la administración no solo tiene que procurarles prestaciones sociales que palien esas circunstancias, sino también agilizar los procedimientos administrativos dirigidos a su reconocimiento. De ahí que, una vez que se produzca el reconocimiento de un procedimiento administrativo como de emergencia ciutadana, por afectar a los servicios públicos esenciales para los ciudadanos y ciudadanas al referirse a prestaciones vitales para las personas, deberán estar sujetos en su tramitación a las siguientes especificidades: de urgencia en el cómputo de plazos, tendrán prioridad en materia presupuestaria y de pago por la Tesorería General de la Comunitat Valenciana, gozarán de prioridad en cuanto a la dotación de recursos humanos y materiales los departamentos encargados de su tramitación y se someterán a la máxima colaboración entre administraciones públicas implicadas en la tramitación de los citados procedimientos administrativos.

Artículo 1*Objeto*

La presente ley tiene por objeto definir el concepto de procedimiento de emergencia ciutadana y establecer un conjunto de medidas de caràcter urgente y extraordinario eficaces destinadas a:

a) Paliar los efectos de las políticas de estabilidad presupuestaria y contención del gasto y dar cobertura a necesidades crecientes de caràcter social en segmentos de población especialmente vulnerables.

b) Generar mecanismos eficaces y evaluables que permitan agilitzar la tramitación de los procedimientos administrativos que se definen de emergencia ciutadana en los términos del artículo 2 de esta ley.

c) Dotar de recursos humans suficients per a la gestió i la tramitació dels procediments d'emergència ciutadana a través de les pertinents reorganitzacions administratives que asseguren l'eficàcia i l'eficiència dels dits procediments.

d) Atendre les necessitats bàsiques de persones, famílies i col·lectius susceptibles d'especial protecció com és el cas de les persones menors, les persones majors i les que es troben en situació d'exclusió social o en risc d'estar-ho.

Article 2

Definició de procediment d'emergència ciutadana

a) Es defineixen com a procediments administratius d'emergències ciutadanes aquells procediments gestionats per l'administració de la Generalitat Valenciana i les seues entitats i organismes dependents, destinats a garantir a les persones més vulnerables els recursos econòmics i socials mínims i indispensables per a desenvolupar una vida digna en condicions d'igualtat.

b) Tindran la consideració de procediment d'emergència ciutadana els inclosos en l'annex I d'aquesta llei, com també aquells que es puguen establir en un futur, per raons d'interès públic.

c) La Llei de pressupostos podrà qualificar altres procediments amb el mateix caràcter d'acord amb les necessitats econòmiques i socials reals, i que s'entendran inclosos en el citat annex. La conselleria competent per raó de la matèria trametrà la proposta a la conselleria competent en matèria d'hisenda junt amb el seu avantprojecte de l'estat de despeses.

d) El Consell podrà afegir i modificar l'annex I declarant d'emergència ciutadana aquells procediments administratius que per raons de l'interès públic definit en aquesta llei pugua establir a través de decret, però en cap cas podrà eliminar els inclosos en aquest. De la mateixa manera, podrà declarar d'emergència ciutadana aquells procediments que cree o modifique a través de les seues normes reglamentàries.

Article 3

Tramitació d'urgència

a) Als efectes del que preveu l'article 50 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, els procediments declarats d'emergència ciutadana per la Comunitat Valenciana, per raons d'interès públic es tramitaran amb caràcter d'urgència. A aquest efecte s'entenen reduïts a la meitat els terminis màxims establerts per al procediment ordinari, excepte per a la presentació de sol·licituds i recursos.

b) S'entendrà que hi ha interès públic fins que per llei es determine que ha desaparegut la situació d'emergència ciutadana que motiva l'adopció de les mesures establertes en aquesta llei.

c) Les persones titulars de les distintes conselleries i organismes competents per raó de la matèria dels distintos procediments d'emergència ciutadana seran els responsables de vetlar-ne per l'aplicació de la tramitació d'urgència.

Article 4

Provisió de mitjans materials, humans i econòmics

a) Els òrgans competents en matèria de recursos materials, econòmics i personals dels distintos organismes respon-

c) Dotar de recursos humanos suficientes para la gestión y tramitación de los procedimientos de emergencia ciudadana a través de las pertinentes reorganizaciones administrativas que aseguren la eficacia y eficiencia de dichos procedimientos.

d) Atender a las necesidades básicas de personas, familias y colectivos susceptibles de especial protección como es el caso de las personas menores, las personas mayores y las que se encuentran en situación de exclusión social o en riesgo de estarlo.

Artículo 2

Definición de procedimiento de emergencia ciudadana

a) Se definen como procedimientos administrativos de emergencias ciudadanas aquellos procedimientos gestionados por la administración de la Generalitat Valenciana y sus entidades y organismo dependientes, destinados a garantizar a las personas más vulnerables los recursos económicos y sociales mínimos e indispensables para desarrollar una vida digna en condiciones de igualdad.

b) Tendrán la consideración de procedimiento de emergencia ciudadana los incluidos en el anexo I de la presente ley, así como aquellos que se puedan establecer en un futuro, por razones de interés público.

c) La Ley de presupuestos podrá calificar otros procedimientos con igual carácter en función de las necesidades económicas y sociales reales, y que se entenderán incluidos en el citado anexo. La conselleria competente por razón de la materia remitirá la propuesta a la conselleria competente en materia de hacienda junto a su anteproyecto del estado de gastos.

d) El Consell podrá añadir y modificar el anexo I declarando de emergencia ciudadana aquellos procedimientos administrativos que por razones del interés público definido en esta ley pueda establecer a través de decreto, pero en ningún caso podrá eliminar los incluidos en el mismo. Del mismo modo, podrá declarar de emergencia ciudadana aquellos procedimientos que cree o modifique a través de sus normas reglamentarias.

Artículo 3

Tramitación de urgencia

a) A los efectos de lo previsto en el artículo 50 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de régimen jurídico de las administraciones públicas y del procedimiento administrativo común, los procedimientos declarados de emergencia ciudadana por la Comunitat Valenciana, por razones de interés público se tramitarán con carácter de urgencia. A tal efecto se entienden reducidos a la mitad los plazos máximos establecidos para el procedimiento ordinario, salvo para la presentación de solicitudes y recursos.

b) Se entenderá que existe interés público hasta que por ley se determine que ha desaparecido la situación de emergencia ciudadana que motiva la adopción de las medidas establecidas en esta ley.

c) Las personas titulares de las distintas conselleries y organismos competentes por razón de la materia de los distintos procedimientos de emergencia ciudadana serán los responsables de velar por la aplicación de la tramitación de urgencia de los mismos.

Artículo 4

Provisión de medios materiales, humanos y económicos

a) Los órganos competentes en materia de recursos materiales, económicos y personales de los distintos organismos

sables de la tramitació o resolució dels procediments declarats d'emergència ciutadana, garantiran la provisió de mitjans materials, personals i econòmics suficients per al compliment dels terminis que preveu aquesta llei.

b) En virtut d'això, la cobertura dels llocs adscrits a aquelles unitats on es tramiten procediments qualificats com a procediments d'emergència ciutadana serà sempre prioritària a qualsevol altra, tant per a formes provisionals com definitives de provisió de llocs.

Així no podran anteposar-se necessitats de servei públic per part dels diferents òrgans administratius per a oposar-se, si escau, a les cobertures provisionals voluntàries d'aquests llocs i de la mateixa manera en tots els procediments de cobertura definitiva de llocs que es duguen a terme en l'administració valenciana caldrà acreditar la suficiència de mitjans personals en les unitats administratives en què es tramiten els procediments a què es refereix aquesta llei per mitjà de l'informe de suficiència d'emergència.

c) La suficiència d'emergència serà un informe emès per l'òrgan administratiu competent en matèria de funció pública en què s'acredite la cobertura prioritària de tots els llocs recollits en les relacions de llocs de treball de les unitats en què es tramiten procediments d'emergència ciutadana.

d) S'entendran excloses de les previsions establertes en l'article següent l'administració educativa i sanitària.

Article 5

Limitació de modificacions pressupostàries

Durant l'exercici pressupostari no podrà realitzar-se cap modificació que supose una reducció dels imports consignats en els crèdits que figuren en els estats de despeses de la Generalitat Valenciana o de les seues agències administratives destinats al finançament de les despeses vinculades als procediments d'emergència ciutadana.

Article 6

Règim de fiscalització i ordenació de pagaments dels procediments d'emergència ciutadana

a) La Tresoreria de la Generalitat, la principal funció de la qual és pagar les obligacions de la Generalitat, i la persona titular de la Conselleria d'Hisenda, en virtut dels articles 68.1.a i 60.1 de la Llei 1/2015, de 6 de febrer, de la Comunitat Valenciana, d'hisenda pública, del sector públic instrumental i de subvencions, prioritzaran l'execució dels pagaments de la Tresoreria de la Generalitat Valenciana, derivats dels procediments d'emergència ciutadana inclosos en l'annex d'aquesta llei, d'acord amb les disponibilitats líquides efectives o previstes de la pròpia Tresoreria.

b) En virtut d'això, aquesta prioritització es manifesta que no podran abonar-se els conceptes que a continuació es detallen sense que s'hagen garantit amb anterioritat les propostes de pagament corresponents als crèdits inclosos en els procediments considerats d'emergència ciutadana:

- Atencions protocol·làries i representatives.
- Indemnitzacions per raó del servei dels membres del Consell, diputats i diputades, alts càrrecs i semblants, incloent-hi les despeses per allotjament, viatge i assistència.
- Despeses i assignacions per als expresidents.
- Publicitat i divulgació informativa, excepte les despeses que ocasione la inserció de publicitat en butlletins o diaris oficials.

responsables de la tramitació o resolució de los procedimientos declarados de emergencia ciutadana, garantizarán la provisión de medios materiales, personales y económicos suficientes para el cumplimiento de los plazos previstos en esta ley.

b) En virtud de ello, la cobertura de los puestos adscritos a aquellas unidades donde se tramiten procedimientos calificados como procedimientos de emergencia ciutadana será siempre prioritaria a cualquier otra, tanto para formas provisionales como definitivas de provisión de puestos.

Así no podrán anteponerse necesidades de servicio público por parte de los diferentes órganos administrativos para oponerse, en su caso, a las coberturas provisionales voluntarias de estos puestos y de la misma manera, en todos los procedimientos de cobertura definitiva de puestos que se lleven a cabo en la administración valenciana habrá que acreditar la suficiencia de medios personales en las unidades administrativas en las que se tramiten los procedimientos a los que se refiere esta ley mediante el informe de suficiencia de emergencia.

c) La suficiencia de emergencia será un informe emitido por el órgano administrativo competente en materia de función pública en el que se acredite la cobertura prioritaria de todos los puestos recogidos en las relaciones de puestos de trabajo de las unidades en las que se tramiten procedimientos de emergencia ciutadana.

d) Se entenderán excluidas de las previsions establecidas en el siguiente artículo la administración educativa y sanitaria.

Artículo 5

Limitación de modificaciones presupuestarias

Durante el ejercicio presupuestario no podrá realizarse modificación alguna que suponga una reducción de los importes consignados en los créditos que figuren en los estados de gastos de la Generalitat Valenciana o de sus agencias administrativas destinados a la financiación de los gastos vinculados a los procedimientos de emergencia ciutadana.

Artículo 6

Régimen de fiscalización y ordenación de pagos de los procedimientos de emergencia ciutadana

a) La Tesorería de la Generalitat, cuya principal función es pagar las obligaciones de la Generalitat, y la persona titular de la Conselleria de Hacienda, en virtud de los artículos 68.1.a y 60.1 de la Ley 1/2015, de 6 de febrero, de la Comunitat Valenciana, de hacienda pública, del sector público instrumental y de subvenciones, priorizarán la ejecución de los pagos de la Tesorería de la Generalitat Valenciana, derivados de los procedimientos de emergencia ciutadana incluidos en el anexo de esta ley, conforme a las disponibilidades líquidas efectivas o previstas de la propia Tesorería.

b) En virtud de ello, esta prioritización se manifiesta en que no podrán abonarse los conceptos que a continuación se detallan sin que se haya garantizado con anterioridad las propuestas de pago correspondientes a los créditos incluidos en los procedimientos considerados de emergencia ciutadana:

- Atenciones protocolarias y representativas.
- Indemnizaciones por razón del servicio de los miembros del Consell, diputados y diputadas, altos cargos y similares, incluyendo los gastos por alojamiento, viaje y asistencia.
- Gastos y asignaciones para los expresidentes.
- Publicidad y divulgación informativa, salvo los gastos que ocasione la inserción de publicidad en boletines o diarios oficiales.

- Premis i medalles.
- Grans infraestructures i obres que no siguen d'interès social, o prioritàries.
- Estudis i treballs tècnics que puguen realitzar el personal propi de l'administració.

c) Els terminis màxims i dates de pagament de les despeses derivades dels procediments d'emergència ciutadana es concretaran per mitjà del pressupost monetari que elabora cada any la Conselleria d'Hisenda i així permetre l'adequada distribució temporal dels pagaments, tal com indica l'article 69 de la Llei 1/2015.

Disposició addicional primera

De les plantilles pressupostàries i de recursos humans

a) El Consell, a proposta de la Conselleria d'Hisenda, en un període no superior a tres mesos, previ diagnòstic i estudi de les necessitats materials facilitades per les conselleries competents per raó de la matèria, realitzarà la planificació dels recursos humans en l'administració pública de la Generalitat Valenciana, d'acord amb el que estableix l'article 44 de la Llei 10/2010, de 9 de juliol, de la Generalitat, d'ordenació i gestió de la funció pública valenciana, i de l'article 69 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, a fi d'assegurar la dotació de recursos materials suficients per a garantir l'execució eficaç dels procediments d'emergència ciutadana.

b) Així mateix, podrà acollir-se als supòsits de mobilitat temporal de funcionaris regulat en l'article 81.1 de la Llei 7/2007.

c) En cap cas serà aplicable, en ocasió d'aquesta planificació, el que disposa l'article 81.2. de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

d) En el mateix sentit, en cap cas serà aplicable allò que s'ha disposat en a l'article 69.2.d de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, tret del que es refereix a la mobilitat voluntària.

Disposició addicional segona

Informació a les Corts Valencianes

El Consell trametrà trimestralment a les Corts Valencianes un informe sobre la situació i l'estat de tramitació dels procediments d'emergència ciutadana, en el qual es recollirà el volum de despesa pressupostat compromès com també el volum de pagament executat derivat de les obligacions reconegudes i efectivament abonat i justificat, nombre d'expedients tramitats, i estat de tramitació i temps de resolució dels procediments, i temps entre l'ordenació formal i material del pagament i el seu abonament.

La llei de pressupostos per a cada exercici inclourà aquesta obligació en el seu articulat.

Disposició final primera

Habilitació al Consell de govern

En un termini no superior a tres mesos, s'habiliten les persones titulars de les conselleries competents per la matèria i la pròpia Generalitat Valenciana a aprovar les normes reglamentàries i adoptar els acords que siguen necessaris per a l'execució del que preveu aquesta llei.

- Premios y medallas.
- Grandes infraestructuras y obras que no sean de interés social, o prioritarias.
- Estudios y trabajos técnicos que puedan realizar el personal propio de la administración.

c) Los plazos máximos y fechas de pago de los gastos derivados de los procedimientos de emergencia ciutadana se concretarán mediante el presupuesto monetario que elabora cada año la Conselleria de Hacienda y así permitir la adecuada distribución temporal de los pagos, tal como indica el artículo 69 de la Ley 1/2015.

Disposición adicional primera

De las plantillas presupuestarias y de recursos humanos

a) El Consell, a propuesta de la Conselleria de Hacienda, en un período no superior a tres meses, previo diagnóstico y estudio de las necesidades materiales facilitadas por las conselleries competentes por razón de la materia, realizará la planificación de los recursos humanos en la administración pública de la Generalitat Valenciana, conforme a lo establecido en el artículo 44 de la Ley 10/2010, de 9 de julio, de la Generalitat, de ordenación y gestión de la función pública valenciana, y del artículo 69 de la Ley 7/2007, de 12 de abril, del Estatuto básico del empleado público, a fin de asegurar la dotación de recursos materiales suficientes para garantizar la ejecución eficaz de los procedimientos de emergencia ciutadana.

b) Asimismo, podrá acogerse a los supuestos de movilidad temporal de funcionarios regulado en el artículo 81.1 de la Ley 7/2007.

c) En ningún caso será de aplicación, con ocasión de esta planificación, lo dispuesto en el artículo 81.2. del Estatuto básico del empleado público.

d) En el mismo sentido, en ningún caso será de aplicación lo dispuesto en al artículo 69.2.d del Estatuto básico del empleado público, salvo para lo que se refiere a la movilidad voluntaria.

Disposición adicional segunda

Información a las Corts Valencianes

El Consell remitarà trimestralment a las Corts Valencianes un informe sobre la situación y el estado de tramitación de los procedimientos de emergencia ciutadana, en el que se recogerá el volumen de gasto presupuestado comprometido así como el volumen de pago ejecutado derivado de las obligaciones reconocidas y efectivament abonado y justificado, número de expedientes tramitados, y estado de tramitación y tiempos de resolución de los procedimientos, y tiempos entre la ordenación formal y material del pago y su abono.

La ley de presupuestos para cada ejercicio incluirá esta obligación en su articulado.

Disposición final primera

Habilitación al Consell de gobierno

En un plazo no superior a tres meses, se habilita a las personas titulares de las conselleries competentes por la materia y a la propia Generalitat Valenciana a aprovar las normas reglamentarias y adoptar los acuerdos que sean necesarios para la ejecución de lo previsto en esta ley.

Disposició final segona*Habilitació a conselleries*

La conselleria competent en matèria d'hisenda, dins de les disponibilitats pressupostàries, habilitarà els crèdits necessaris i realitzarà les oportunes modificacions pressupostàries per al compliment del que preveu aquesta llei, sense que aquestes puguen suposar un increment dels crèdits ni variació en la naturalesa econòmica de la despesa.

La conselleria competent en matèria d'administració pública realitzarà les adaptacions i modificacions necessàries en la relació de llocs de treball i plantilla pressupostària per al compliment del que preveu aquesta llei, sense que aquestes puguen suposar un increment dels crèdits ni variació en la naturalesa econòmica de la despesa.

Disposició final tercera*Entrada en vigor*

a) Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana* a excepció del que disposa l'apartat següent.

b) L'article 3 d'aquesta llei entrarà en vigor als tres mesos de la publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

ANNEX I**PROCEDIMENTS D'EMERGÈNCIA CIUTADANA**

Tindran la consideració de procediments d'emergència ciutadana els següents:

- A) En l'àrea de serveis socials
- i. Resolucions de concessió de la renda garantida de ciutadania.
  - ii. Complement de pensió dirigit a aquelles persones que siguen subjectes de dret d'una pensió no contributiva per invalidesa o jubilació, no tinguen habitatge en propietat i residuen, de manera habitual, en un habitatge llogat.
  - iii. Ajudes socials de caràcter extraordinari a favor de les persones perceptores de les pensions del fons d'assistència social i de les del subsidi de garantia d'ingressos mínims.
  - iv. Ajudes socials de caràcter extraordinari a favor de pensionistes per jubilació i invalidesa en les seues modalitats no contributives.
  - v. Subvencions per al manteniment d'entitats del tercer sector dedicades a l'àmbit de l'acció social.
  - vi. Declaració d'emergència habitacional per a garantir el dret a l'habitatge, que implica la suspensió temporal de tots els desnonaments i la creació d'un servei públic autònom de lloguer social.
  - vii. Articulació d'ajudes per a garantir un mínim vital de subsistència quant a subministraments bàsics -aigua, electricitat i calefacció- per a persones en situació d'exclusió.
  - viii. Elaboració d'un programa dirigit específicament a l'assistència psicològica i la salut mental de les persones colpejades per la crisi o en una situació de vulnerabilitat econòmica.

Disposición final segunda*Habilitación a conselleries*

La conselleria competente en materia de hacienda, dentro de las disponibilidades presupuestarias, habilitará los créditos necesarios y realizará las oportunas modificaciones presupuestarias para el cumplimiento de lo previsto en esta ley, sin que las mismas puedan suponer un incremento de los créditos ni variación en la naturaleza económica del gasto.

La conselleria competente en materia de administración pública realizará las adaptaciones y modificaciones necesarias en la relación de puestos de trabajo y plantilla presupuestaria para el cumplimiento de lo previsto en esta ley, sin que las mismas puedan suponer un incremento de los créditos ni variación en la naturaleza económica del gasto.

Disposición final tercera*Entrada en vigor*

a) La presente ley entrará en vigor al día siguiente de su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana* a excepción de lo dispuesto en el apartado siguiente.

b) El artículo 3 de la presente ley entrará en vigor a los tres meses de su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

ANEXO I**PROCEDIMIENTOS DE EMERGENCIA CIUDADANA**

Tendrán la consideración de procedimientos de emergencia ciutadana los siguientes:

- A) En el área de servicios sociales
- i. Resoluciones de concesión de la renta garantizada de ciudadanía.
  - ii. Complemento de pensión dirigido a aquellas personas que sean sujetos de derecho de una pensión no contributiva por invalidez o jubilación, carezcan de vivienda en propiedad y residan, de manera habitual, en una vivienda alquilada.
  - iii. Ayudas sociales de carácter extraordinario a favor de las personas receptoras de las pensiones del fondo de asistencia social y de las del subsidio de garantía de ingresos mínimos.
  - iv. Ayudas sociales de carácter extraordinario a favor de pensionistas por jubilación e invalidez en sus modalidades no contributivas.
  - v. Subvenciones para el mantenimiento de entidades del tercer sector dedicadas al ámbito de la acción social.
  - vi. Declaración de emergencia habitacional para garantizar el derecho a la vivienda, que implica la suspensión temporal de todos los desahucios y la creación de un servicio público autònom de alquiler social.
  - vii. Articulación de ayudas para garantizar un mínimo vital de subsistencia en cuanto a suministros básicos -agua, electricidad y calefacción- para personas en situación de exclusión.
  - viii. Elaboración de un programa dirigido específicamente a la asistencia psicològica y la salud mental de las personas golpeadas por la crisis o en una situación de vulnerabilidad económica.

- B) En l'àrea de dependència i discapacitat
- i. Revisió de tots els expedients pendents de valoració, reconeixement immediat de totes les prestacions a persones beneficiàries i esmena dels deutes pendents.
  - ii. Reversió de totes les rebaxes en el grau de discapacitat a la situació prèvia a maig de 2012.
  - iii. Ajudes per al foment de l'autonomia personal i la promoció de l'accessibilitat a persones amb discapacitat en situació de dificultat o vulnerabilitat social.
  - iv. Ajudes individuals de suport social a persones integrades en programes de rehabilitació i continuïtat de cures dels serveis de salut mental del Servei Madrileny de Salut.
  - v. Elaboració del PIA -Pla individualitzat d'atenció- en un termini màxim de tres mesos des de la presa de possessió del govern autonòmic a persones que ja han estat valorades i tenen reconegut algun grau de dependència però que no reben cap tipus de prestació ni servei.

- C) En l'àrea de menors i famílies
- i. Convenis i subvencions amb les corporacions locals per a ajudes econòmiques a través dels serveis socials locals.
  - ii. Ajudes a programes d'intervenció primerenca a menors, amb trastorns en el desenvolupament o amb risc de patir-los.
  - iii. Ajudes econòmiques per a recolzar l'atenció de menors acollits tant per la seua família extensa, com per família seleccionada per l'administració, com per urgència.
  - iv. Subvencions per al desenvolupament de projectes per a assistir a dones embarassades i mares sense recursos amb fills de fins a tres anys.
  - v. Concessió d'ajudes per a les famílies amb punts de distribució alimentària, que no estigmatitze els i les menors al permetre que mengin en el seu hàbitat familiar.
  - vi. Dret dels fills i filles, acollits i tutelats menors d'edat de les víctimes de violència de gènere a ser acollits junt amb les seues mares en els centres residencials corresponents. També les dones majors de 65 anys o amb discapacitat víctimes de violència de gènere exercida pels que siguen o hagen estat els seus cònjuges o companys de relacions d'afectivitat, tenint preferència d'accés a places gratuïtes tant en residències públiques com concertades.
  - vii. Dret d'accés preferent a un habitatge de promoció pública o qualsevol altre habitatge que possibilita les condicions d'accés en la modalitat de compra o arrendament o cessió per qualsevol títol per part de les dones víctimes de violència de gènere exercida pels que siguen o hagen estat els seus cònjuges o companys de relacions d'afectivitat.

- D) En l'àrea de majors
- i. Ajudes per a l'accés a centres residencials per a persones majors en situació d'exclusió social.
  - ii. Ajudes per a l'accés a centres de participació activa per a persones majors, servei menjador i activitats continuades.
  - iii. Ajudes per al transport a persones majors en situació de pobresa als seus centres de referència comunitaris i sanitaris.

- E) En l'àrea d'igualtat
- i. Ajudes econòmiques de pagament únic per a dones víctimes de violència de gènere.
  - ii. Ajuda econòmica de pagament únic als fills i filles menors d'edat, tutelats o acollits o, en la seua absència, els ascendents de les víctimes mortals de violència sobre la

- B) En el área de dependencia y discapacidad
- i. Revisión de todos los expedientes pendientes de valoración, reconocimiento inmediato de todas las prestaciones a personas beneficiarias y subsanación de las deudas pendientes.
  - ii. Reversión de todas las rebajas en el grado de discapacidad a la situación previa a mayo de 2012.
  - iii. Ayudas para el fomento de la autonomía personal y la promoción de la accesibilidad a personas con discapacidad en situación de dificultad o vulnerabilidad social.
  - iv. Ayudas individuales de apoyo social a personas integradas en programas de rehabilitación y continuidad de cuidados de los servicios de salud mental del Servicio Madrileño de Salud.
  - v. Elaboración del PIA -Plan individualizado de atención- en un plazo máximo de tres meses desde la toma de posesión del gobierno autonómico a personas que ya han sido valoradas y tienen reconocido algún grado de dependencia pero que no reciben ningún tipo de prestación ni servicio.

- C) En el área de menores y familias
- i. Convenios y subvenciones con las corporaciones locales para ayudas económicas a través de los servicios sociales locales.
  - ii. Ayudas a programas de intervención temprana a menores, con trastornos en el desarrollo o con riesgo de padecerlos.
  - iii. Ayudas económicas para apoyar la atención de menores acogidos tanto por su familia extensa, como por familia seleccionada por la administración, como por urgencia.
  - iv. Subvenciones para el desarrollo de proyectos para asistir a mujeres embarazadas y madres sin recursos con hijos de hasta tres años.
  - v. Concesión de ayudas para las familias con puntos de distribución alimentaria, que no estigmatice a los y las menores al permitir que coman en su hábitat familiar.
  - vi. Derecho de los hijos e hijas, acogidos y tutelados menores de edad de las víctimas de violencia de género a ser acogidos junto con sus madres en los centros residenciales correspondientes. También las mujeres mayores de 65 años o con discapacidad víctimas de violencia de género ejercida por quienes sean o hayan sido sus cónyuges o compañeros de relaciones de afectividad, teniendo preferencia de acceso a plazas gratuitas tanto en residencias públicas como concertadas.
  - vii. Derecho de acceso preferente a una vivienda de promoción pública o cualquier otra vivienda que posibilite las condiciones de acceso en la modalidad de compra o arrendamiento o cesión por cualquier título por parte de las mujeres víctimas de violencia de género ejercida por quienes sean o hayan sido sus cónyuges o compañeros de relaciones de afectividad.

- D) En el área de mayores
- i. Ayudas para el acceso a centros residenciales para personas mayores en situación de exclusión social.
  - ii. Ayudas para el acceso a centros de participación activa para personas mayores, servicio comedor y actividades continuadas.
  - iii. Ayudas para el transporte a personas mayores en situación de pobreza a sus centros de referencia comunitarios y sanitarios.

- E) En el área de igualdad
- i. Ayudas económicas de pago único para mujeres víctimas de violencia de género.
  - ii. Ayuda económica de pago único a los hijos e hijas menores de edad, tutelados o acogidos o, en su ausencia, los ascendientes de las víctimas mortales de violencia sobre la mu-

dona, que en depenguen econòmicament en el moment de la defunció.

- iii. Ajudes individuals per a afavorir l'autonomia de dones víctimes de violència de gènere.
- iv. Ajudes a famílies monoparentals femenines.

F) En l'àrea de drogodependències

- i. Subvencions dirigides al foment de l'ocupació de drogodependents i persones afectades pel joc patològic en procés d'incorporació social.
- ii. Ajudes per a la participació en el Programa «Xarxa d'artesans per a la reinserció social de drogodependents o afectats pel joc patològic».
- iii. Subvencions en matèria de prevenció comunitària de les drogodependències i addiccions.

G) En l'àrea de migració

- i. Subvencions a entitats locals per a l'atenció a persones immigrants.
- ii. Agilització dels informes que són competència de l'administració autonòmica en la tramitació de documentació de les persones migrants; es contribuirà al fi de les polítiques estatals de control i repressió exercides sobre la població migrant en territori valencià.
- iii. Campanyes d'informació per al foment de l'accés als serveis públics i socials dirigits a la població immigrant i d'acollida, com també per al coneixement dels seus drets.

H) En l'àrea d'educació

- i. Ajudes a l'escolarització: matrícula, llibres de text, material escolar.
- ii. Ajudes econòmiques destinades a aquells estudiants universitaris i d'ensenyaments artístics superiors desfavorits per les seues circumstàncies físiques, psíquiques o sensorials.
- iii. Dret a l'escolarització immediata de fills i filles, acollits i tutelats menors d'edat en cas de canvi de domicili de la mare per violència de gènere. En el cas d'estudis no obligatoris, es facilitarà el trasllat de matrícula o se'ls assignarà institut o centre universitari pròxim al nou domicili de residència.

- iv. Accés preferent dels fills i filles de dones víctimes de violència de gènere en l'adjudicació de places ofertes als centres d'atenció socioeducativa per a menors de tres anys.
- v. Adequar totes les instal·lacions educatives a les necessitats reals eliminant així tots els barracons.

I) En l'àrea de sanitat

- i. Dret a atenció i assistència sanitària i psicosocial especialitzada i gratuïta, incloent-hi tractament psicològic rehabilitador immediat, a dones víctimes de violència de gènere i als seus fills i filles, acollits i tutelats menors d'edat.
- ii. Pensions no contributives.
- iii. Accés dels ciutadans a les prestacions sanitàries i farmacèutiques bàsiques per mitjà de l'expedició de la targeta sanitària individual.

J) En l'àrea d'ocupació

- i. Incentius a la contractació indefinida per a persones majors de 45 anys.
- ii. Execucions de sentència que afecten el dret al treball.
- iii. Formació i ajuda per a facilitar la inserció laboral, fomentant acords i convenis amb els agents socials per a dones víctimes de violència de gènere.

jer, que dependan de ésta económicamente en el momento del fallecimiento.

- iii. Ayudas individuales para favorecer la autonomía de mujeres víctimas de violencia de género.
- iv. Ayudas a familias monoparentales femeninas.

F) En el área de drogodependencias

- i. Subvenciones dirigidas al fomento del empleo de drogodependientes y personas afectadas por el juego patológico en proceso de incorporación social.
- ii. Ayudas para la participación en el Programa «Red de artesanos para la reinserción social de drogodependientes o afectados por el juego patológico».
- iii. Subvenciones en materia de prevención comunitaria de las drogodependencias y adicciones.

G) En el área de migración

- i. Subvenciones a entidades locales para la atención a personas inmigrantes.
- ii. Agilización de los informes que son competencia de la administración autonómica en la tramitación de documentación de las personas migrantes; se contribuirá al fin de las políticas estatales de control y represión ejercidas sobre la población migrante en territorio valenciano.
- iii. Campañas de información para el fomento del acceso a los servicios públicos y sociales dirigidos a la población inmigrante y de acogida, así como para el conocimiento de sus derechos.

H) En el área de educación

- i. Ayudas a la escolarización: matrícula, libros de texto, material escolar.
- ii. Ayudas económicas destinadas a aquellos estudiantes universitarios y de enseñanzas artísticas superiores desfavorecidos por sus circunstancias físicas, psíquicas o sensoriales.
- iii. Derecho a la escolarización inmediata de hijos e hijas, acogidos y tutelados menores de edad en caso de cambio de domicilio de la madre por violencia de género. En el caso de estudios no obligatorios, se facilitará el traslado de matrícula o se les asignará instituto o centro universitario próximo al nuevo domicilio de residencia.
- iv. Acceso preferente de los hijos e hijas de mujeres víctimas de violencia de género en la adjudicación de plazas ofertadas en los centros de atención socioeducativa para menores de tres años.
- v. Adecuar todas las instalaciones educativas a las necesidades reales eliminando así todos los barracones.

I) En el área de sanidad

- i. Derecho a atención y asistencia sanitaria y psicosocial especializada y gratuita, incluyendo tratamiento psicológico rehabilitador inmediato, a mujeres víctimas de violencia de género y a sus hijos e hijas, acogidos y tutelados menores de edad.
- ii. Pensiones no contributivas.
- iii. Acceso de los ciudadanos a las prestaciones sanitarias y farmacéuticas básicas mediante la expedición de la tarjeta sanitaria individual.

J) En el área de empleo

- i. Incentivos a la contratación indefinida para personas mayores de 45 años.
- ii. Ejecuciones de sentencia que afecten al derecho al trabajo.
- iii. Formación y ayuda para facilitar la inserción laboral, fomentando acuerdos y convenios con los agentes sociales para mujeres víctimas de violencia de género.

iv. Subvencions per a accions dirigides a la inserció sociolaboral de persones en situació o risc d'exclusió.

v. Prioritat en mesures de trasllat, baixa o adaptació de la jornada laboral per a les empleades públiques de la Generalitat segons els termes de la Llei 10/2010, de 9 de juliol, de la Generalitat, d'ordenació i gestió de la funció pública valenciana i dels plans d'igualtat de les administracions públiques.

Proposició de llei de la publicitat institucional per a l'interès ciutadà i la concepció col·lectiva de les infraestructures públiques, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 2.482)

A LA MESA DE LES CORTS

Isaura Navarro Casillas i Fran Ferri Fayos, diputada i síndic del Grup Parlamentari Compromís, de conformitat amb el que hi ha establert en l'article 124 i concordants del Reglament de les Corts, presenten la proposició de llei següent, de la publicitat institucional.

Aquesta proposició de llei es presenta acompanyada d'una exposició de motius, el text de la qual ha de utilitzar-se, igualment, com a antecedent preceptiu per tal de poder pronunciar-s'hi, d'acord el que hi ha establert en l'article 124 del RC.

**PROPOSICIÓ DE LLEI
DE PUBLICITAT INSTITUCIONAL
PER A L'INTERÈS CIUTADÀ
I LA CONCEPCIÓ COL·LECTIVA
DE LES INFRASTRUCTURES PÚBLIQUES**

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Fins ara, les campanyes de publicitat institucional promogudes pels poders públics han suposat un cost elevat per a la ciutadania i malauradament en ocasions han estat utilitzades com a instruments propagandístics del partit polític dels diferents governs, que ha sufragat amb diners públics campanyes de propaganda partidista. De fet, quan aquesta actuació ha succeït en campanyes electorals han estat les distintes juntes electorals les que han hagut de posar límit a aquesta pràctica indesitjable, i han generat una doctrina reiterada que alguns continuen intentant incomplir cada convocatòria electoral.

La publicitat institucional ha de ser un instrument de difusió d'informació rellevant per a la ciutadania, per a donar difusió als seus drets, prevenir riscos o protegir la seua salut. Així mateix, és un vehicle inestimable per a fomentar la participació ciutadana en les decisions públiques i per a difondre les responsabilitats cíviques i obligacions legals que recauen en la població.

Al nostre àmbit, fins a la data la regulació ha estat donada per la Llei de publicitat institucional de la Comunitat Valenciana 7/2003, llei que s'ha revelat clarament insuficient per a garantir el bon ús d'aquesta ferramenta de difusió de l'àmbit públic. La dita llei creava un òrgan de control que mai va ser constituït, fet que ha buidat encara més de contingut el pobre enunciat.

Amb caràcter posterior a l'aprovació de la llei autonòmica citada, va ser sancionada la reforma de l'Estatut d'autonomia

iv. Subvenciones para acciones dirigidas a la inserción sociolaboral de personas en situación o riesgo de exclusión.

v. Prioridad en medidas de traslado, baja o adaptación de la jornada laboral para las empleadas públicas de la Generalitat según los términos de la Ley 10/2010, de 9 de julio, de la Generalitat, de ordenación y gestión de la función pública valenciana y de los planes de igualdad de las administraciones públicas.

Proposición de ley de la publicidad institucional para el interés ciudadano y la concepción colectiva de las infraestructuras públicas, presentada por el Grupo Parlamentario Compromís (RE número 2.482)

A LA MESA DE LES CORTS

Isaura Navarro Casillas y Fran Ferri Fayos, diputada y síndico del Grupo Parlamentario Compromís, de conformidad con lo establecido en el artículo 124 y concordantes del Reglamento de Les Corts, presentan la siguiente proposición de ley de la publicidad institucional.

Esta proposición de ley se presenta acompañada de una exposición de motivos, cuyo texto debe utilizarse, igualmente, como antecedente preceptivo para poder pronunciarse, de acuerdo lo establecido en el artículo 124 del RC.

**PROPOSICIÓN DE LEY
DE PUBLICIDAD INSTITUCIONAL
PARA EL INTERÉS CIUDADANO
Y LA CONCEPCIÓN COLECTIVA
DE LAS INFRASTRUCTURAS PÚBLICAS**

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Hasta ahora, las campañas de publicidad institucional promovidas por los poderes públicos han supuesto un coste elevado para la ciudadanía y desgraciadamente en ocasiones han sido utilizadas como instrumentos propagandísticos del partido político de los distintos gobiernos, sufragando con dinero público campañas de propaganda partidista. De hecho, cuando este actuar ha sucedido en campañas electorales han sido las distintas juntas electorales las que han tenido que poner límite a esta indeseable práctica, generando una reiterada doctrina que algunos continúan intentando incumplir cada convocatoria electoral.

La publicidad institucional debe ser un instrumento de difusión de información relevante para la ciudadanía, para dar difusión a sus derechos, prevenir riesgos o proteger su salud. Asimismo, es un vehículo inestimable para fomentar la participación ciudadana en las decisiones públicas y para difundir las responsabilidades cívicas y obligaciones legales que recaen en la población.

En nuestro ámbito, hasta la fecha la regulación ha venido dada por la Ley de publicidad institucional de la Comunitat Valenciana 7/2003, ley que se ha revelado claramente insuficiente para garantizar el buen uso de esta herramienta de difusión de lo público. Dicha ley creaba un órgano de control que nunca fue constituido, vaciando aún más de contenido el pobre enunciado.

Con carácter posterior a la aprobación de la citada ley autonómica, fue sancionada la reforma del Estatuto de autonomía